

МЕЛАНХОЛИЈА

Синоќа во „Бенусен“ кафето
сиот задуман и загледан во брегот отаде морето
те повикував и тебе
жено со црн превез на лицето
и жолт тен – о, Меланхолијо.
Ме чу и
изникна од брановите како парчосана нимфа
седна на маса и запеа елегија за Вардарот и Шара
за стројните моми на мојата младост,
за вербата, за другарството
Не додржав, потеков колку сум долг и широк
кон водата
слевајќи се без устие
Можеби веќе одамна бев подготвен
безрезервно да и се предадам на оваа стара дама
а таа пак само го чекаше вистинскиот миг
не сум имал претстава во каква несостојба сум бил
пред да влезам во кафето
на мојата меланхолија...

БАЛКАНСКИ СИН

Да се родиш со бетонирана болка на душата
да прифатиш зла коб на детска возраст
цел живот да пливаш наспроти текот на водана во коритото
и да умираш гледајќи како во очите на синовите твои
тлее истата жолта боја на тагата
која ја имаше и таткото наш кога го носевме да го закопаме под
врвот на Шара, онаму каде што шибаа ветриштата.
И што друго ти преостанува балкански сине
освен да напишеш песна...
Ти си роден на изворот на реката, не плаши се
не постои видлив сид што не ќе го рушиш трпеливо и катадневно.
Врутокот на твоите мисли ќе остане незамастен и
имун на електронските вируси...
И затоа телото сокриј го во коренот на небиднината
душата остави ја на родната почва
а духот, тој скитник самотник
растури го по белиот свет, палаво нека си игра како ветрот.
Ти што во дамарите носиш прашања,
Сине на парче земја каде се вкрстосуваат цивилизациите
Јавни ги белите листови до мугри
и пиши песни тажалки до веќе остарената љуба
што крeвко сè уште те чека пред дрвените порти балкански...

MELANKOLİ

Platon'un bahsettiği dramatik şiir anlayışıyla . . .

Beni
bu gece
Unuttuğum ,
geçmişte bıraktığımı sandığımı
Bir dost ziyaret etti. . .

Hüzünlü ve yalnız
Yudumlarken kahvemi
Bir anda
Dikiliverdi karşıma
"sana geldim,dostum
Dertleş benimle "
Diyordu sanki.

İçimi melankoli sardı.
Bahane ederek
Gündelik dertlerimi
İçsesimi derinleştirip
Bir diyaloga dönüştürdü.

Suskun bir ağaç gibi
kalakaldım ve
Karşı koyamadım
Bu kederli kadına.

Belki de çoktan
Teslim olmaya hazırdım,
Haberim yokmuş meęer
O karşıma oturmadan önce
Bu kahvede.
Melankoli ...

BALKAN DELEN

Suyun kadim akıntısına karşı duyduğum özlemle doğdum ben
küçükken Balkan delen derlerdi bize
Yaşayıp yaşamadığımızı
Başkalarının defterinde
oğullarımızın gözlerinde babamızın
acılı ve hüzünlü gözlerinin yansıması vardı

hiçliğe bırakıp bedenleri
doğduğumuz topraklarda
diri diri gömüyorduk kalbimizi,
Asırlardır yıldızlardan
düşen ruhumuzu.

Balkanlarda fidanları yakıyorlar
Keşke ısınabilselerdi üşüyenler
Şimdi kafamızdaki küflerden arınma zamanı
Zihnimizin mağaralarında gizlenen ufacık yanılgılar silinmedi
Anka kuşları gibi kanatlanamadı kişiliğimiz
Gökleri delemeyi gökleri... küllere tosladı.

Ve nihayetinde sen ne yapabilirsin
Balkan delen oğul?
Meşeden biçilmiş kapılar ardında
Bekleyip duran
Yaşlı sevgiliye mektup
Yazmaktan başka sana ne kaldı ki?